

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. והקריב אתו את
השעיר אשר עלה עליו
הגורל ליה ועשה
הקצאת:
2. והורד וקני העיר
והטא את העגלה אל
גחל איתן אשר לא יעבר
בו ולא ירע ופרסו שם
את העגלה בגחל:
דברים כז
3. וזאת אשר ללחם מן
חמש ועשרים שנה
ומעלה יבוא לעבא עבא
בעבדת אהל מועד:
במדבר כז
4. ומן חמשים שנה
ישווע מנא העבדה ולא
יעבר עד:

מכרתי חם
5. מִבֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְנִמְלָא וְעַר כִּן מִשְׁנֵה
שָׁה כִּי הָאֵל עֲבָד
עֲבָד עֲבָד בְּהֵל מַעֲרָה
מִשָּׁה בְּהֵל מַעֲרָה
מִכְּבֹרֵד מ
6. מִבֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְנִמְלָא וְעַר כִּן מִשְׁנֵה
שָׁה כִּי בֵּא לַעֲבָד
לַעֲשׂוֹת מִלְּקָה בְּהֵל
מַעֲרָה מִכְּבֹרֵד מ
7. יְרִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם
לֵב מֹת וְטוֹבִיר מַעֲרָה
וּמִשְׁכִּילִים בְּדִרְסֵי הַכְּתוּבָה
וְיִרְעֵי דַעַת וּמְכִינֵי מַעֲרָה
אֲשֶׁר בָּהֶם לְעֵד מִשְׁנֵה
בְּרִיכַל הַמְּלָךְ לְלַמְּדֵם
שֶׁר־וְלִשְׁנֵי דְבָרִים וְיִשְׁנֵי
לֵהם הַמְּלָךְ דְּרִיבֵי
בְּיוֹמָא מִשָּׁה בְּנֵי הַמְּלָךְ
יִשְׁנֵי מִשְׁלֹשׁ וּמִקְצֵתָם
שֵׁנִים שְׁלֹשׁ
יַעֲזֹד לַפִּי הַמְּלָךְ
וְיֵאלֵא א, ה.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה זאת וכו' ויש
לומר דהבא נמי וכו' עין
לקמן קל ע"א תוס' ד"ה
זכ:

הנהגות הב"ח

(א) היום' ד"ה טעמא וכו'
אע"ג דליכא עיבודא
ראמרת כנ"ל ומיבת אלא
נמחק: (ב) בא"ד ולקח
איעטרך דאת כנ"ל וזאת ב'
נמחק:

שימה מקובצת

5 אלא שוערים ומשוררים
שאינן להם משאת כסף יהוה
נמסלים בשנים: **3** ופרץ
אלמא דרשינן ק"ו אע"י
דכתיב עכובא אלמא
אמרינן. וגיב חוקה דנקט
הכא לאו דוקא אלא
משום דכפרה נקט חוקה.
הרא"ש ז"ל:

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

יבִּיר יעוֹ וּכְמִיב זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה: וְכָל
יִכְבָּא לְרַבּוּי מַלְתָּא אַחֲרִיתָא בְּק"ו
בֵּא דְחֻקָּה לְמִילֵי אַחֲרֵימָא: הֵא
אֵל טוֹ וְנָתַן אֶהָרָן עַל שְׁנֵי וְגו' וּכְמִיב

אמר קרא ושחט וחוקר
לא וכל היבא דכתיב
ק"ו והא גבי יום הכפ
ותניא יעשהו חמארא
ואין השם עושה חמא
הוא ומה במקום שלא
מקום שקדש הגורל
ת"ל ועשהו חמארא ה
השם עושה חמארא
ועשהו חמארא הא לא
רחמנא גבי עגלה הער
אחרת בעריפה ותהא
מק"ו ומה פרה שלא ר
בשחיטה עגלה שכש
שחוכשרה בשחיטה
העגלה בעריפה אין
כשר בכהנים פסול ב
כהנים: גמ' ת"ר =
בשנים כשרים ליום
פסולים ונמצא רשע ר

בָּלִיִּים פְּסוּל בְּכֹהֲנִים
אֲשֶׁר לָלוּיִם מֵהָ"ת"^א
חֲמוּשִׁים שָׁנָה יֵשׁוּב
פּוֹסְלִין בָּהֶם יִכּוֹל מוֹמֵם
וּמֵה כְּהֻנִּים שְׂאִין הַשֵּׁנִי
פּוֹסְלִין בָּהֶן לָלוּיִם שֶׁהָיָה
דִּין שִׁיּוֹ מוֹמֵן פּוֹסְלִי
לָלוּיִם זֹאת לָלוּיִם וְאֵין
כֹּהֲנִים פְּסוּלִין בְּשִׁנּוּיֵי
לָלוּיִם שְׂאִין מוֹמֵן
בָּהֶם כְּהֻנִּים שֶׁהִמּוּמִין
שִׁיּוֹ שְׁנִים פּוֹסְלִין בָּהֶם
אֲשֶׁר לְכֹהֲנִים יִכּוֹל אֶפְסָר
כֵּן ת"ל ^בלְעֹבֵד עֲבֹדָר
יֵלֵא אִמְרֹתֵי אֵלָּא כִּי
^גכְּתוּב אֶחָד אוֹמֵר מִמֶּנֶם
וּמֵעֵלָּה וּכְתוּב אֶחָד
אֶפְסָר לֹמֵר שְׁלֹשִׁים
אֶפְסָר לֹמֵר כ"ה שִׁשִּׁים
כִּיכָד ה"ה ^דלְאִמּוֹד
לְתַלְמִיד שֶׁלֹּא רֹאֵה
שְׁנִים שׁוֹב אֵינּוּ רֹאֵה
שְׁנֵי אֲמָרָה וְלִגְדֵלם
שְׁנֵי וּלְשׁוֹן כְּשֵׁרִים וְאִידֵךְ
וְאִידֵךְ שְׁנֵי הִלְכּוֹת עַל
מִשְׁבִּיבֵי שְׁתֵּי שְׁעֵרוֹת
וּמוֹמִין פּוֹסְלִין בּוֹ לְכָל
חֲמוּשִׁים כִּשֶׁר לְעֹבֹדָה
בְּאֵהָל מוֹעֵד שְׁכֵמֹדִיכָה
עוֹלָמִים אֵין נִפְסְלִין יֵלֵא

יְבוּל אף בשי"ח ובית עולמים ב
 נ מקדש דאיקרי משכן ומשכן דאיקרי
 תמס לכתוב או אידי ואידי מקדש או
 שני שיערי (יומא ד' סו:) גבי מדבר
 גבי מעלה עשן ומירק ה"ר נחמא
 א סבבא היא אס לא היה הפסוק

ד"ר אשכנזי וחוסי' יומא דף מד. ד"ה צשיל

אמר קרא ושחט וחוקה
 דנחשים (דף יט.) דל
 שזה דילפינן התם מגזרה
 חוקה חוקה משמיי יין: וזו

בשחיטה אין בעריפה
 ביה חוקה לא דרשינן
 דכתיב ביה חוקה
 דים הגורל עושה חמאת
 חת שיכול ו' והלא דין
 קדש הגורל קדש השם
 אינו דין שקדש השם
 גרל עושה חמאת ואין
 טעמא דכתב רחמנא
 הכי דרשינן ק"ו מיעט
 יפה זאת בעריפה ואין
 עגלה כשרה בשחיטה
 וכשרה בעריפה כשרה
 ידה בעריפה אינו דין
 אמר קרא ו' וערפו
 בשחיטה לא: מתני'
 ויום כשר בלויים פסול
 הננים במומין פסולים
 במומין כשרים בשנים
 הננים פסול בלויים כשר
 מנה"מ דה"ר ³ זאת
 לפי שנאמר ⁴ ומבן
 מדרון ללויים שהשנים
 פוסלין בהם ודין הוא
 ויום פוסלין בהן מומין
 ונים פוסלין בהם אינו
 בהם ת"ל זאת אשר
 אחרת ללויים יכול יהו
 והלא דין הוא ומה
 לין בהם שנים פוסלין
 פוסלין בהם אינו דין
 ת"ל אשר ללויים ולא
 בשילה ובבית עולמים
 עבודה ועבודת משא
 ומן שהעבודה בכתף
 בן חמש ועשרים שנה
 וומר ⁶ מבן שלשים אי
 שכבר נאמר כ"ה ואי
 בר נאמר שלשים הא
 שלשים לעבודה מכאן
 יצא יפה במשנתו ה'
 ויסי אמור ג' שנים
 שלש וללמדם ספר
 אני לשון כשרים דקליל
 ודה דתקיפין ת"ר כהן
 ד שיקזין כשר לעבודה
 יי מבן שלשים ועד כן
 שנים פוסלין בו בד"א
 אבל בשילה ובבית
 בקול א"ר יוסי מאי קרא
 ויהי

ממשמע דאי לאו מיעוט הוו ג
מקדש ותימה דכפ' ידיעות וש
אדי ואדי משכן וכן בקוטה
המדברה ובפרק טורף בקלפי
ל דבעירובין לא לרץ קרא
שיפסלו אף בשילה ובית עול

ה' ותוס' סומה ד' עת. ד"ה ובית וס

כד.

קע א מײַ פֿיג מײַ
ענדעס זײַטעס
12
קעא ב מײַ פֿיג מײַ
זיאל מײַטעס
סמג לאזן שו:
קעב ג ד מײַ פֿיג מײַ
כלי מײַטעס
סמג עשן קעט:
קעג ה מײַ שס הײַט:
קעד ו מײַ שס הײַט:

מוסף רצ"י

[illegible]

רבינו גרשום

במקום שלא קדש הגוי
היה השם בו חלש
כלה במאורו וז' לחש
וז' לעלה וזה לאספן בו
אשר יצרך גורל: כהני
במקום פסילין כל איש
אשר בו מזה אמת
וגר לישן ספולין בשנים.
מבן שלשים וגר ומעלה
אשר לעבד אבא וגר ומעלה
תקשימם שני שני מצבא
העבודה וזו: יכלא אר
שילה ובהבית פסילין כל
ללוה שני פסילין בו.
חיל לעבד וגר ועבודה
מבן שני אמהרל אר
שנישן ועבודה בחק
שני פסילת בהן שני אשן
יכול לישא: ואידך שני
הלות עבודה תקשימ.
ללוה שני צרימ שני
שני לללוה: משיבא
שני שעות וזו: שתי
שעות שני מבן שני
או שני כסוריו: אמר ר'
אסי אמר קראה: